VJENČIĆ
pouka i molitava
o
SVETOJ KRUNICI.

IZDALI

OO. KAPUCINI NA RIJECI.

RIJEKA 1917.
Tiskarski umjet. zavod „Miriam".

Dozvolom Crkvenoga i Redovničkoga starješinstva.

Mili hrvatski narode!

Moja najmilija zabava, moje najčišće srdačno veselje jest molitva sv. Krunice.
(Sv. Franjo Saleški).

Evo ti i opet jednoga vjenčića, koji ćeš sigurno svim srcem prigrliti, kao što si već prigrlio i ostale.

Evo ti vjenčića sv. Krunice, koji će te poučiti, kako imaš Nebeskoj Kraljici prinositi taj krasni vijenac.

Dä, sveta Krunica je vijenac od krasnih i miomirisnih ružica.

Moleći sv. Krunicu sakupljamo te ružice u prekrasan vijenac, te krunimo njime Mariju, našu dragu Majku.

Prebirajmo stoga što češće ta zlatna zrnca, i mi ćemo naći veliku utjehu i slast. Prebirajmo ta zlatna zrnca u svako doba, a oso-

bito za vrijeme napasti, pa budimo stalni, da ćemo pobijediti.

A Ti, moguća Kraljice presv. Krunice, blagoslovi ovo djelce, koje prikazujemo Tebi u čast; otvori i srca našega naroda, da ovi reci padnu na plodno tlo i donesu stostruki plod.

Daj, o moguća Kraljice, da sveta Krunica prodre u sve katoličke kuće, te da se moli svaki dan u obiteljskim zajednicama.

Rijeka, 16. Srpnja 1917.

OO. KAPUCINI.

I. Kratka pouka o sv. Krunici.

1. Postanak ove pobožnosti.

Bilo je to godine 1208. Veliki je sv. Dominik bio zadubljen i zanesen nekoga dana u molitvu, moleći po svoj prilici bl. Djevicu, da uščuva katolički svijet od strašne hereze (krivovjerstva) Albigeza kojih se nauka u ono doba širila čitavom Francuskom. U zanosu mu se objavi bl. Djevica sa sv. Krunicom veleći mu, da će njome, kao najmoćnijim oružjem uništiti tu pogubnu krivovjersku sljedbu Albigeza.

«Sv. je Krunica, reče mu Marija, štit proti neprijateliskim strijelama, bedem Božje Crkve i najbolje njezino oružje; ona je knjiga života, a kršćani će u svako doba steći po njoj velikih milosti, dok će Mene kao pomoćnicu i braniteljicu svagda pripravnom naći».

I od onoga dana počela se pobožnost sv. Krunice širiti po čitavome svijetu. Veliki apostol Marijin, sv. Dominik, spleo

je prvi krasni vijenac od mirisnijeh ružica i okrunio Neoskvrnjenu prema njezinim riječima: «Od sada će me blaženom nazivati svi narodi — — —»

I taj prekrasni vijenac još nije povenuo već je svakim danom sve svježiji, sve mirisaviji, — — a mirisat će također do konca svijeta.

2. Uspješnost sv. Krunice.

Doista nema ljepšega i ugodnijega pozdrava za Mariju, nego li je onaj, kojim je pozdravi arhanđeo Gabrijel: «Zdravo Marijo, — milosti puna!» Taj je pozdrav sjeća na onaj blaženi i blagosoveni čas, kadno se je druga Božanska osoba udostojala saći u njezino djevičansko krilo. Taj je pozdrav sjeća onoga svetoga, časa, kadno je postala zaručnicom Duha Svetoga — — — Pa kad se sjeti tih blaženih časova, ne može, a da joj srce ne zaigra od svete blaženosti. Ne može, a da ne usliša molbe moliteljâ. O koliko joj je tekar mila sv. Krunica, gdjeno se toliko puta opetuje taj anđeoski pozdrav!

Marija je sama obećala, da ćemo pomoću sv. Krunice steći velikih milosti, a nju ćemo uvijek kao pomoćnicu i braniteljicu pripravnu naći. Pa doista, Marija je to obećanje ispunila, a ispunjuje ga također i svaki dan, — svaki čas.

Ponajprije iskorijenila se pomoću sv. Krunice strašna krivovjerska sljedba Albigeza; pomoću sv. Krunice izvojevane su se tolike i tolike pobjede nad neprijateljima sv. vjere katoličke. Pomoću sv. Krunice obratili su se toliki i toliki grješnici, krivovjerci i neznabošci na pravi put, — put kreposti, u krilo katoličke Crkve.

Krunica se raširila po čitavome svijetu, i svagdje je našla svojih pristaša, svagdje je s veseljem prigrliše i uzljubiše.

Nema kraja na svijetu, gdje se ne bi danas sv. Krunica molila, ali nema također kraja, gdje se ne bi osjetila i pomoć bl. Djevice, koju sv. Krunicom na osobiti način častimo i slavimo.

Sv. je Krunica prodrla u najsjajnije palače kraljeva i bogataša, kao i najprostije potleušice siromaha, te je svagdje prouzrokovala mir, veselje i zadovoljstvo.

Slavni bi vojskovođe ljevicom prebirali zrnca krunice, dok bi desnicom mahali mačem, udarali na neprijatelja — i pobjeđivali.

Kršćani se također moleći krunicu bore proti najstrašnijemu neprijatelju — đavlu — i pobjeđuju ga.

Marija je po Krunici uvijek pomagala, — pomaže, — a pomagat će i u buduće.

3. Oprosti sv. Krunice.

Svi vjernici, koji mole krunicu, dobivaju za svaki Oče naš i Zdravo Mariju 100 dana oprosta; oni pak, koji je mole cijelu godinu, dobivaju jedamput u godini potpuni oprost. Koji mole krunicu s drugim osobama bilo kod kuće ili na kojem drugom mjestu, dobivaju osim rečenoga jedamput na dan 10 godina oprosta i isto toliko četrdesetnica. Mole li krunicu tako tri put na nedjelju, dobivaju posljednje nedjelje svakoga mjeseca potpuni oprost. Da se dobije oprost moraju krunice biti blagoslovene.

II. Moljenje sv. Krunice.

Sv. se Krunica sastoji od 15. otajstava: 5 radosnih, 5 žalosnih i 5 slavnih. Od početka Adventa do Svijećnice moli se krunica radosna; od Čiste srijede do Uskrsa moli se žalosna, a od Uskrsa do svetkovine presv. Trojstva moli se slavna. U ostalo se doba moli mješovita, tako te će onaj, koji moli svaki dan krunicu moliti u ponedjeljak i četvrtak r a d o s n u; u utorak i petak ž a l o s n u; u srijedu pako, subotu i nedjelju s l a v n u.

Što se tiče načina moljenja krunice d v a s u, prema pojedinim pokrajinama. U bitnosti nema nikakve razlike, samo se kod prvoga načina opetuju otajstva iza svake Zdravo Marije, a kod drugoga se spomenu na početku svake desetice, a zatim se moli ne dodavajući iza riječi «Isus» ništa.

1. Prvi način:

Na križić se izmoli: Vjerovanje apostolsko. Iza njega slijedi Oče naš, tri Zdravo Marije, Slava Ocu i opet jedan Oče naš, a zatim slijede desetice s otajstvima. Prije svakog «Očenaša» moli se «Slava Ocu».

Pet otajstva radosnih.

U prva tri anđeoska pozdrava poslije riječi Isus dodaj:

1. Koji neka nam umnoži vjeru.
2. Koji neka nam utvrdi ufanje.
3. Koji neka nam usavrši ljubav.

Za ostalih pet desetica:

1. Koga si, Djevice, začela.
2. Koga si, Djevice, pohađajući Elizabetu nosila.
3. Koga si, Djevice, rodila.
4. Koga si, Djevice, u hramu prikazala.
5. Koga si, Djevice, u hramu našla.

Pet otajstva žalosnih.

U prva tri anđeoska pozdrava poslije riječi Isus dodaj:

1. Koji neka nam rasvijetli razum.
2. Koji neka nam utvrdi volju.
3. Koji neka nam objači pamet.

Za ostalih pet desetica:

1. Koji se za nas krvavim znojem znojio.
2. Koji je za nas bio bičevan.
3. Koji je za nas bio trnjem okrunjen.
4. Koji je za nas teški križ nosio.
5. Koji je za nas bio na križ raspet.

Pet otajstva slavnih.

U prva tri anđeoska pozdrava poslije riječi Isus dodaj:

1. Koji neka nam upravlja misli.
2. Koji neka nam ravna riječi.
3. Koji neka nam vodi djela.

Za ostalih pet desetica:

1. Koji je uskrsnuo od mrtvih.
2. Koji je uzašao na nebo.
3. Koji nam je Duha Svetoga poslao.
4. Koji je Tebe, Djevice, na nebo uzeo.

5. Koji je Tebe, Djevice, na nebu okrunio.

2. Drugi način moljenja krunice.

V. Bo†že na pomoć moju nastoj.

R. Gospodine na pomoć meni poteci.

V. Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu.

R. Kako bijaše u početku i t. d.

Vjerovanje, prvi Oče naš, kao i prve tri Zdravo Marije se ne mole, već se odmah spomene prvo otajstvo, a zatim se nastavi s Oče našom i deseticama, ne dodajući iza riječi Isus ništa. Iza svakoga se «Slava Ocu» i td. spomene novo otajstvo.

Pet otajstva radosnih.

1. U prvom otajstvu radosnomu razmišljat ćemo, kako arkanđeo Gabrijel navijesti blaženoj Djevici Mariji, da će začeti i poroditi Božjega sina po kreposti Duha Svetoga.

2. U drugom otajstvu radosnomu razmišljat ćemo, kako Djevica slavna Marija pohodi sv. Elizabetu i prebiva s njome tri mjeseca.

3. U trećem otajstvu žalosnome razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija porodi Gospodina našega Isukrsta u špilji Betlehema.

4. U četvrtom otajstvu radosnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija nakon četrdest dana svoga porođenja prikaže Gospodina našega Isukrsta u hramu na ruke starca Simuna.

5. U petom otajstvu radosnomu rasmišljat ćemo, kako Marija izgubivši sina, nakon trećega dana nađe ga opet u hramu, gdje se razgovaraše s naučiteljima, a bilo mu je dvanaest godina.

Pet otajstva žalosnih.

1. U prvom otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako se Gospodin pripravljajući na gorku muku pomoli u vrtu svome nebeskome Ocu i oznoji krvavim znojem.

2. U drugom otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin

naš Isukrst bi privezan kamenitom stupu i bičima bijen od nemilih židova.

3. U trećem otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isukrst bi osuđen na smrt, te se uputi put gore Kalvarije, noseći na svojim ramenima preteško drvo križa.

5. U petom otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isukrst, došavši na vrh gore Kalvarije, bi do gola svučen i propet na tvrdom drvetu križa među dva razbojnika; a ondje gledaše ga njegova žalosna Majka Marija.

Pet otajstva slavnih.

1. U prvom otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isukrst treći dan po svojoj smrti uskrsnu slavan i slavodobitan, a da više nigda ne umre.

2. U drugom otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isukrst, nakon četrdeset dana po svojem uskrsnuću, uzađe na nebesa i sjede o desnu nebeskoga Oca.

3. U trećem otajstvu slavnome razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isukrst posla Duha Svetoga u prebivalište, gdje bijahu svi apostoli s Djevicom slavnom radi straha židovskoga sakupljeni.

4. U četvrtom otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija preminu s ovoga svijeta i bi od anđelâ velikom slavom uznesena na nebesa.

5. U petom otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija bi okrunjena od presvetoga Trojstva; i razmišljat ćemo još rajsko uživanje sviju svetih.

III. Otajstva sv. Krunice.

(Petnaest kratkih razmatranja).

Moleći sv. krunicu valja da razmišljamo o pojedinim otajstvima, da si ta otajstva predstavimo, kao da se pred našim očima zbivaju, te da napokon učinimo dobre odluke.

Ovdje donosimo 15 kratkih razmatranja o pojedinim otajstvima, eda svatko znade, o čem će razmišljati.

1. Prvo otajstvo radosno.

Koga si, Djevice, začela.

Marija bijaše zadubljena u molitvu, kadno se pred njom stvori arkanđeo Gabrijel, koji je pozdravi: «Zdravo, milosti puna; Gospod s tobom; blagoslovena ti među ženama».

Marija se prestravi, a arkanđeo nastavi: «Ne boj se Marijo, jer si našla milost u Boga. — Evo zatrudnjet ćeš i rodit ćeš sina, i nadjeni mu ime Isus» — — — No Marija se još i više preplaši ovih riječi, jer se poboja za čistoću, koju je Bogu žrtvovala, ali je anđeo utješi veleći: «Duh sveti doći će na tebe, i sila Najvišega osjenit će te; zato će se i sveto, što ćeš ti roditi, nazvati Sin Božji».

Marija se ponizno nakloni i u svetoj poniznosti izusti odlučne riječi za spas roda ljudskoga: «Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj!»

I Isus sađe u utrobu Marijinu, i Marija postane od onoga časa majkom našom.

Oh, kako je Marija čuvala sv. čistoću, te se i čistoga anđela preplašila! O kako je sa mnom u tom pogledu? Vršim li i ja u svim stvarima volju Božju?

2. Drugo otajstvo radosno.

Koga si, Djevice, pohađajući Elizabetu u pohode nosila.

Čuvši Marija od arkanđela Gabrijela, da je i njezina rodica Elizabeta u starosti zatrudnjela, poveseli se veoma, te joj pohiti u pohode, da joj čestita i pomaže. I gle, Elizabeta joj dođe u susret, te je ponukana Duhom sv. pozdravi: «Blagoslovena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje! I otkud meni ovo, da dođe mati Gospodina mojega k meni?» — — —

A Marija sva ushićena Duhom svetim zapjeva onu veličajnu pjesan: «Magnificat — — —». «Veliča duša moja Gospodina, i obradova se Duh moj u Bogu, spasu mome — — — Jer gle, odsad će me zvati blaženom svi naraštaji...»

I uzigra se dijete u utrobi Elizabetinoj osjećajući blizinu Mesije, čiji je bio Ivan preteča — — —

Kako li bijaše sretan sv. Ivan, kad ga je Isus pohodio! No ne pohađa li i mene čestoput u sv. Pričesti.

3. Treće otajstvo radosno.

Koga si, Djevice, rodila.

I ne nađoše stana u gradu Betlehemu, kamo dođoše, da se popišu po zapovijedi cara Augusta... I zakloni se Marija s Josipom u neku siromašnu spilju — pastirsku štalicu, gdje porodi Spasitelja svijeta. Najednom se pojavi nad štalicom velika svjetlost, i ču se glasni pjev anđela: «Slava Bogu na visini, a mir ljudima dobre volje na nizini!»

Jedan se anđeo javi i pastirima, štono u blizini čuvahu svoja stada ovaca, te im reče: «Navješćam vam veliku radost, koja će biti cijelome svijetu, — jer vam se danas rodi Spasitelj, koji je Krist. — Pođite u štalicu, pa mu se poklonite».

I pastiri odoše, i nađoše dijete povito u pelenice. Padoše na koljena, te mu se pokloniše. A Isus im se ljupko smiješkao. — — —

Sretnih li doista pastira! No nijesam li ja isto tako sretan, kad primam Isusa u svoje grudi? Oh

dä — i meni se slatki Isus smiješka!

4. Četvrto otajstvo radosno.

Koga si, Djevice, u hramu prikazala.

Četrdesetoga dana donese Marija Isusa u hram, da ga Bogu prikaže. I Simeon primi u ruke Isusa, te sav razdragan zavapi: «Sad otpuštaš s mirom slugu svojega, Gospode, po riječi svojoj; — jer vidješe oči moje spasenje tvoje — — —».

Kako li je Mariji uzigralo srce na te riječi proroka Simeona! Ali kako je bridki mač prođe, kadno joj iza toga navijesti tužnu vijest veleći: «— — — I tebi će samoj probosti mač dušu, da se otkriju misli mnogih srdaca».

U to dođe i proročica Ana, te svi zajedno hvaljahu i slavljahu Boga.

Sretan je doista bio starac Simeon, kadno je držao djetešce Isusa u svome naručaju, — no ja sam mnogo sretnji, jer ga tako često primam u svoje srce. — —

5. Peto otajstvo radosno.

Koga si, Djevice, u hramu našla.

Kad je Isusu bilo dvanaest godina, uzeše ga Marija i Josip sa sobom u Jerusolim — u hram. No kad se vraćahu iz Jerusolima, osta Isus u hramu, gdjeno se razgovaraše s naučiteljima, koji se diviše njegovoj oštroumnosti i pitanjima.

Tko da opiše žalost Marije i Josipa, kadno opaziše, da nema među njima dječaka Isusa! Vratiše se rascviljena srca natrag u Jerusolim, te ga trećega dneva nađoše u hramu među učiteljima i učenjacima. Marija mu odmah žalosnim srcem reče: «Sine, šta učini nama tako? Evo, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili».

A Isus im odgovori: «Zašto ste me tražili? Nijeste li znali, da meni treba u onom biti, što je Oca mojega?» Zatim se vrati s njima kući u Nazaret i bio im je poslušan.

Eto kako je Isus ljubio hram, te nije mario za žalost, štono je pro-

uzrokova Mariji i Josipu ostavši u hramu. A kako je sa mnom u tom pogledu. Polazim li rado crkvu? Nije li mi možda tamo dosadno? Svakako moram biti u tom revniji. Moram nasljedovati Isusa.

6. Prvo otajstvo žalosno.

Koji se za nas krvavim znojem znojio.

«Žalosna je duša moja do smrti» reče naš dragi Spasitelj trima svojim najmilijim učenicima, kadno dođoše u zaselak Getsemani. Isus je vidio u duhu svu svoju tešku muku, koju je imao podnijeti za spas roda ljudskoga, — i zgrozio se. Ne preplaši se on toliko prolijevanja krvi, već mu dušu uhvati teška turobnost, kad se sjeti tolikih grješnika, koji ne će za tu krv ništa mariti. — — —

I pođe na stranu, pade na zemlju, te se pomoli tri puta, da ga mimoiđe ta gorka čaša, da je ne pije, ali ipak ne da vrši svoju, već Očevu volju. I ne bje uslišan. — — On Sin Božji!

Tad ga spopadne smrtna stiska

i počeo se znojiti, — a njegov znoj bijahu kaplje krvi, štono padahu na zemlju.

Oh mili Spasitelju, koliko si Ti muke podnio radi mene. Oh znadem dobro — ti si tada mislio na me grješnika — i zato te spopadoše take muke.

Eto — Isus — Sin Božji ne bje uslišan ni nakon treće molbe, a ja grješnik, odmah mrmljam, ako me Bog odmah ne usliša. Moram se svakako popraviti.

7. Drugo otajstvo žalosno.

Koji je za nas bio bičevan.

I odvedoše okrutnici slatkoga Isusa u posebnu dvoranu, gdjeno ga privezaše o kameniti stup, te spletavši bičeve, stanu da ga bičuju. Oh koliko li je muke podnio kod toga Isus, koji je bio vrlo nježna tijela. Koža popuca, a krv ga oblije po čitavu tijelu. Krvnici su upravo neutrudivi, te sve žešće udaraju, a Isus šuti i trpi. Sad se eto promijeniše prvi s drugim jačim krvnicima, da još i više raz-

mrcvare njegovo sveto tijelo. Ali što vidim to? Gle, u onom krvniku, što najživlje udara vidim — o Bože — sebe! Da ja sam tekar onaj pravi krvnik, koji sam te toliko bičevao, — slatki moj Isuse. I ti me još milo gledaš! Oh — oprosti mi — oprosti, gledat ću da se popravim i da te ne bičujem više teškim grijesima.

8. Treće otajstvo žalosno.

Koji je za nas bio trnjem okrunjen.

Izbičevaše te slatki Isuse do smrti, ali ni to im ne bijaše dosta, već sabraše dugoga trnja, spletoše vijenac — krunu, i postaviše ti je na glavu. O strahote neopisive! Trnje je probilo tvoju svetu glavu, doprlo duboko — do mozga, a krv te oblijala po čitavome licu. Oh koliko li si boli, koliko sramote morao podnijeti radi mojih grijeha!

Ni to im ne bijaše dosta, već ti se stadoše rugati, zaušnice dijeliti, — a usudiše se dapače u tvoje Božansko lice pljuvati. — — —

A ti si slatki Isuse ipak kralj, — dâ ti si kralj sviju kraljeva, — ti si Bog! I ti si toliko pretrpio! A ja? — — —

9. Četvrto otajstvo žalosno.

Koji je za nas teški križ nosio.

Pilat odsudi Isusa na strašnu smrt, — smrt križa, koja je bila određena samo za najveće zlotvore. Pa da zadaju nevinu Isusu što većih muka, postaviše mu na ramena teški križ. Kolike li muke za dragoga Spasitelja, koji je bio poslije bičevanja sav u jednoj rani, a usto izvanredno slab. Ali dobri i ponizni Isus ne izusti nijedne žalobne riječi, već se uputi put Golgote ko nedužno janje u klaonicu. Tri puta je pao svladan od slabosti, ali u okrutnika ne nađe smilovanja. A tko da opiše bol Isusovu i Marijinu, koje je probô oštri mač. A tko je bio svemu tome uzrokom? Opet ja — i ja.

O slatka Marijo, zaklinjem Te onom nježnom ljubavi, kojom je gorjelo tvoje srce za Sinom Isu-

som, — oprosti mi, što ti nanijeh toliku žalost i bol. — — — Ja se kajem za sve svoje grijehe; — isprosi mi milost u tvoga dragoga Sina, da mi oprosti sve grijehe. Gledat ću odsada, da i ja podnosim što strpljivije svoje neznatne križeve.

10. Peto otajstvo žalosno.

Koji je za nas bio na križ raspet.

Kolike li sramote, kolike li sramote! Isusa svukoše do gola. Njega, kojino zaodjenu čitavi svijet! I pribiše ga oštrim čavlima na drvo križa. Oh, tko da opiše sve one boli, koje je pretrpio naš dragi Spasitelj na križu, kamo ga je dovela žarka ljubav do mene nesretnoga grješnika.

Gledam te u duhu slatki Isuse u neizrecivim bolovima. Vidim te, kako se okrećeš naprama meni, te me ljupko promatraš, — a moje je srce još tako tvrdo! Čujem te, kako moliš za neprijatelje, kako izručaš svoju sv. Majku Ivanu, kako vapiš: «Žedan sam!» Vidim

te napokon, ljubazni Isuse, kako naklanjaš glavu, te izručaš dušu Ocu svome nebeskome.

Dä, ti si dragi Isuse umr'o na sramotnom drvetu križa. Umr'o si iz ljubavi naprama meni nevoljnu grješniku. Ljubav te je dovela na svijet; ljubav te je dovela i na križ.

11. Prvo otajstvo slavno.

Koji je uskrsnuo od mrtvih.

Alelluja! Alelluja!

Zaludu sve naprezanje Židova! On pobijedi đavla, On pobijedi smrt. Zapečatiše mu grob, a on slavno ustaje i ukazuje se ženama, ukazuje se učenicima. Tko da opiše radost njegovih učenika i pobožnih žena. A tko da opiše veselje njegove sv. Majke, kad ga je opet ugledala! Dä, Isus je uskrsnuo, te nas izbavio iz ralja vražjih i mi postadosmo opet djeca Božja i baštinici raja nebeskoga. Kolike li sreće za nas!

Doći će dan, kadno ću i ja iz groba ustati. Upotrijebit ću sve

sile i sva sredstva, da uskrsnem i ja slavno, te se sjedinim Isusom.

12. Drugo otajstvo slavno.

Koji je uzašao na nebo.

Iza svoga uskrsnuća općio je Isus često sa svojim učenicima, te ih je još o mnogim stvarima poučio. Četrdesetoga pako dana sakupi sve svoje vjernike, te im objavi, da ide k Ocu, da i njima pripravi mjesto u kraljevstvu nebeskome, pa da im napokon pošalje utješitelja Duha Svetoga, koji će ih poučiti o svemu, što moraju znati. Zatim ih blagoslovi, te se počne dizati. Učenici ga gledahu začuđeni, dok ga ne sakrije oblak, a zatim se vratiše svi u kuću, gdjeno su bili sakupljeni na molitvi.

Isus je izvršio svoju zadaću ovdje na zemlji; otkupio je svijet prolivši i zadnju kap krvi svoje, a sad se vratio k Ocu svome nebeskome, da i nama pripravi mjesto. Oh lijepoga li mjesta, — lijepe li domaje!

13. Treće otajstvo slavno.

Koji nam je Duha svetoga poslao.

Apostoli bijahu svi zajedno sakupljeni s Marijom očekujući dolazak Duha Svetoga. Desetoga dana, kadno bijahu svi duboko zadubljeni u molitvu, nasta najednoć veliki šum i sađe nad apostole Duh Sveti u prilici plamnih jezika. I gle, apostoli se odmah osjetiše jakima. Dosada bijahu zatvoreni, ne usuđujući se ni riječi prozboriti s ostalim ljudima, ali sad najednom diže Petar glas svoj, te počne propovijedati nauku Kristovu. Ondje se skupi mnogo svijeta iz raznih krajeva i raznih jezika. Napeto slušahu Petra, i čudiše se, kako ga svatko razumije u svome jeziku. I obrati se onoga dana veliko mnoštvo na kršćansku vjeru.

Oh, kako li i ja trebam Duha svetoga! Kako li sam samo mlak i plašljiv, kad tko ustane proti vjeri. — — — Dođi, dođi i k meni Duše sveti, te me ojačaj, kao što si ojačao apostole, da budem

i ja čvrst u vjeri, te da ne zavlada nada mnom ljudski obzir.

14. Četvrto otajstvo slavno.

Koji je Tebe, Djevice, na nebo uzeo.

Kako li uzigraše nebesa; kako li se pjesme oriše; kako li bijahu veseli anđeli i svi Sveci, kadno je Majka Božja, — Kraljica anđela bila uznesena na nebo! Kako li je uživalo sveto Trojstvo u najvećem remek-djelu svoje ljubavi! Kako li je dočeka Isus njezin Božanski Sin!

«Dođi, dođi ljubazna, sva lijepa, sva krasna; dođi u kraljevstvo onoga, koji je tebe stvorio, a koji se od tebe rodio. Dođi, dođi ljubazna moja, dođi, da se sa mnom veseliš, da budeš kraljicom čitavoga raja!» Tako pozdravljaše Spasitelj svoju milu Majku, kadno je uvede na zlatno prijestolje.

O mila Majčice, isprosi i meni milost, da dođem i ja tamo, gdje si ti, da te častim i slavim po sve vijeke vijekova.

15. Peto otajstvo slavno.

Koji je Tebe, Djevice, na nebu okrunio.

Marijino je srce probô na zemlji sedmerostruki mač. Ona je bila doista Majka boli. Koliko li je pretrpljelo njezino rascviljeno srce, kadno je svoga miloga Sina gledala na križu, gdje u najvećim mukama ispušta duh svoj! Da, Marijino je srce plivalo u moru žalosti. Stoga je i zaslužila, da se u nebu proslavi najvećom slavom. I sveto je Trojstvo okruni krunom neizrecive slave. — I Marija postane krasnom zvijezdom, u koje sve upire oči. Marija postane zvijezdom vodiljom, koja nas vodi kroz trnje ovoga svijeta u život vječni.

O Marijo, ne zapusti ni mene nevoljnoga grješnika, već me primi pod svoje okrilje, da mi ne naude lukave zamke đavolske, da dospijem sretno u luku spasa, te da se ondje divim Tebi, sva lijepa, sva krasna, Majko moja.

IV. Listopadska pobožnost.

Najprije se izmoli sv. Krunica, a iza toga se pjevaju ili mole litanije lauretanske.

Litanije lauretanske.

Gospodine, smiluj se,
Kriste, smiluj se,
Gospodine, smiluj se,
Kriste, čuj nas,
Kriste, usliši nas,
Oče, nebeski Bože,
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,
Duše sveti Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože, — Smiluj nam se!
Sveta Marijo,
Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo Djevica,
Majko Kristova,
Majko Božje milosti,
Majko prebistra,
Majko prečista, — Moli za nas!

Majko neoskvrnuta,
Majko netaknuta,
Majko ljubezna,
Majko divna,
Majko dobroga savjeta,
Majko Spasiteljeva,
Majko Stvoriteljeva,
Djevice premudra,
Djevice časna,
Djevice hvale dostojna,
Djevice moguća,
Djevice milostiva,
Djevice vjerna,
Ogledalo pravde,
Prijestolje mudrosti,
Uzroče naše radosti,
Posudo duhovna,
Posudo poštovana,
Posudo uzorne pobožnosti,
Ružice tajinstvena,
Tornju Davidov,
Tornju bjelokosni,
Kućo zlatna,
Škrinjo zavjetna,
Vrata nebeska,
Zvijezdo jutarnja,
Zdravlje bolesnih,
Utočište griješnih,
Utjeho žalosnih, — Moli za nas!

Pomoćnice kršćana,
Kraljice anđela,
Kraljice patrijarka,
Kraljice proroka,
Kraljice apostola,
Kraljice mučenika,
Kraljice ispovjedalaca,
Kraljice djevica,
Kraljice svih svetih,
Kraljice bez grijeha začeta,
Kraljice presvete Krunice.

} Moli za nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, — oprosti nam Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, — usliši nas Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, — smiluj nam se Gospodine!

Oče naš ... Zdravo Marijo ...

Pod obranu se Tvoju utječemo, sveta Bogorodice, ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nam u svijem teškoćama i nevoljama pomozi i od svih nas pogibli uvijek oslobodi. Djevice slavna i blagoslovljena, gospođo naša, posrednice naša, zagovornice naša. Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporući, svojemu nas Sinu izruči.

Zdravo Kraljice!

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K Tebi vapijemo prognani sinovi Evini, k Tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni dakle, zagovornice naša, milostive svoje oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe Svoje. — O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!

Sveć. Moli za nas sveta Bogorodice.

Puk. Da postanemo vrijedni Kristovih obećanja.

Pomolimo se.

Bože, kojega jedinorođeni Sin, svojim životom, smrću i uskrsnućem, dare nam zadobi vječnoga spasenja: podaj, molimo te, da mi, koji ova Otajstva presvetim Ružarjem blažene djevice Marije

...ljamo, i ugledamo se u ono ...adržavaju, a ono što obeća... postignemo. — Po istomu ...krstu Gospodinu našem. — *R.* Amen.

Na koncu krunice ima se moliti po nalogu Leona XIII. u listopadu slijedeća molitva sv. Josipu.

K Tebi se, sv. Josipe, u nevolji našoj utičemo i nakon što presvetu zaručnicu Tvoju u pomoć zazvasmo, Tebe za Tvoj zagovor prosimo.

Za onu ljubav, koja Te je s neoskvrnjenom Djevicom i Majkom Božjom spajala, za ono očinsko milovanje, kojim si Dijete Isusa grlio, obazri se milostivo, molimo Te, na baštinu, koju je Isukrst svojom krvlju stekao te svojim zagovorom u našim potrebama u pomoć nam priteci.

Čuvaj Ti prebrižni čuvaru božanske obitelji Isusovu odabranu djecu, odvrati od nas preljubeznivi oče svaku pošast bludnje i opačine u ovoj borbi sa tminom i njenom oblasti. Ti naš izbav... neba u pomoć voljno nam pr... pak kao što si jednoć Dijete Isu... iz skrajne životne pogibli izbavio, tako i sada sv. crkvu božju od zasjeda neprijateljskih i od svake suprotivštine obrani i nas svagdašnjom obranom svojom štiti, da po izgledu i po možnom zagovoru Tvomu bogoljubno živjeti, blago usnuti i u nebu vječno blaženstvo postići uzmognemo. Amen!

V. Molbenica

mogućoj Kraljici Presvetoga Ružarja u Pompeju,

koja se moli u podne dne 8. svibnja i prve nedjelje u listopadu.

U ime † Oca, i Sina, i Duha Svetoga. Amen.

I. O uzvišena Kraljice Pobjedâ, o Djevo Vladarice rajska, na čije moguće ime raduju se nebesa, a dršću od straha jazovi pakleni: o slavna Kraljice presv. Ružarja, mi svi Tvoji srećni sinovi, koje no je Tvoja dobrota izabrala u ovom vijeku, da Ti u Pompeju sagradimo hram: prostrti ovdje pred Tvojim nogama u ovaj presvečani dan Tvojih novih slavodobića na zemlji krivih bogova i sotonâ suzama izlijevamo čuvstva svoga srca i sinovskim pouzdanjem prikazujemo Ti nevolje naše.

Ah! sa toga prijestolja milosrđa na kojem sjediš kao Kraljica, obrati, Marijo, milostivi svoj pogled na nas, na sve obitelji naše, na našu domovinu, na čitavi svijet, na svukoliku Crkvu: i gani se na žalosti, koje nas zaokupljaju i na jade, koji nam život ogorčuju. Vidiš Majko, kolike nas pogibli zaokružuju i u duši i u tijelu, kolike nas nevolje i nezgode stiskaju! Vidiš, od kolikih smo vidljivih neprijatelja po vas dan naskočeni.

Ne čuješ li sotonsku viku, koju dandanas podižu na Te, Neoskvrnjena Djevo, neprijatelji Papinstva i Crkve Tvoga Sina Ah! pogledaj na mladež, koja se žalosno gubi! Oh! Majko grješnikâ, pridrži desnicu pravde Tvoga Sina a ne srdi se na one slijepce; oni su ipak naša braća a Tvoji sinovi, koji slatkoga Isusa Krvi stoje, a Tvoga prećutljivoga Srca probadanja ljutim mačem. Prikaži se danas svakomu milostiva i blaga, o slatka Djevo Marijo. — Zdravo Kraljice, itd.

II. Istina je, da, istina je, da mi prvi, premda Tvoji sinovi, povraćamo se mnogo puta na opačine;

svojim grijesima otvaramo Isusove rane i na novo probadamo Tvoje Srce. Da, ispovijedamo, dostojni smo najoštrijih biča. Ali se spomeni, da si Ti na vrhu Golgote pokupila posljednje kaplje one božanske Krvi i primila posljednju oporuku umirućeg Otkupitelja. A ona oporuka jednoga Boga, zapečaćena Krvlju Boga-Čovjeka, očitovala te je Majkom našom, Majkom grješnikâ. Ti si dakle naša Majka, naša Odvjetnica, naše Ufanje. A mi cvileći k Tebi pružamo moleće ruke, vapeći: milosrđe!

Smiluj se dobra Majko, smiluj se nama, našim dušama, našim obiteljima, našoj rodbini, našim prijateljima, našoj pokojnoj braći a nada sve našim neprijateljima, neprijateljima svetoga Oca Pape, neprijateljima Isukrstovog svećenstva, neprijateljima Tvojih svetih Crkava. Smiluj se, ah! smiluj se, prosimo đanas za narođe, koji idu putem propasti, za svu Evropu, za vaskolik svijet, da se pokajan povrati k Tvojemu Srcu. Milosrđe za svakoga, o Majko milosrđa! — Zdravo Kralijce, itd.

III. Koliko Te stoji, o Marijo, da nas uslišiš? Koliko Te stoji, da nas spaseš? Nije li Isus u Tvoje ruke postavio blago svojih milosti i svojega milosrđa? Ti sjediš, okrunjena Kraljice, ob desnu svoga Sina, ovjenčana neumrlom slavom vrhu svih korova anđeoskih. Tvoja se oblast prostire, dokle se prostiru nebesa. Sunce je Tvoj plašt, Tvoja kruna su zvijezde, a Tvoje podnožje mjesec; i Tebi je podložna zemlja i sva stvorenja, koja na njoj stanuju. Tvoja se oblast do pakla proteže, i iz ruku sotone Ti otimlješ duše grješnika, koji se Tebi utječu, o Marijo. Ti si svemogućstvo po milosti. Ti nas dakle možeš spasti. I ako rečeš, da nam ne ćeš pomoći za to, što smo sinovi neharni i nedostojni Tvoje obrane, reci nam barem, komu drugomu da se utečemo, da budemo oslobođeni od tolikih bičeva. Ah, ne! Tvoje materinsko Srce ne će trpjeti, da vidi nas, svoje sinove, izgubljene. Dijete, koje imaš

na Tvojim koljenima i otajstvena Krunica, koju vidimo u Tvojoj ruci, udahnjuju nam pouzdanje, da ćemo biti uslišani. A mi, koji smo doprinijeli za uzdignuće Tvoje Crkve i Tvoga Prijestolja u Pompeju, potpuno se u Te uzdamo, bacamo se pred Tvoje noge, puštamo se kao slabi sinovi u krilo najnježnije između matera, i baš danas, da, danas očekujemo od Tebe žuđene milosti. — Zdravo Kraljice, itd.

Molimo u Marije blagoslov.

Posljednju Te milost, o Kraljice, sada molimo, koju nam ne možeš zanijekati u ovaj svečani dan. Podijeli svim nama stalnu ljubav prema Tebi i Tvoj materinski blagoslov. Ne, mi ne ćemo danas ustati ispred Tvojih nogu, ne ćemo se odijeliti od Tvojih koljena, dok nas ne blagosloviš. — Blagoslovi, Marijo, u ovaj čas svetog Oca Papu, Papu Tvojega Ružarja. Starinskim lovorima Tvoje Krunice, starodavnim slavodobićima Tvojega Ružarja, s kojih si prozvana Kraljicom Pobjedâ, ded! dodaj još i ovo, o Majko: Isprosi slavodobiće svetoj Crkvi i mir ljudskome društvu. Blagoslovi našega Biskupa, svećenike, a osobito sve one, koji se zauzimlju za čast Tvoje Crkve. Blagoslovi Red sv. Dominika, a na osobiti način Treći Red, koji je podigao Tvoju kuću u Pompeju. Blagoslovi napokon sve predbrojnike Tvojega novoga hrama i kolikogod ih goji i širi bogoljubnost Tvog presv. Ružarja.

O blagoslovljeni Marijin Ružarju, slatka Verigo, koja nas vežeš s Bogom. Vezu ljubavi, koji nas s Anđelima sjedinjuješ. Tvrđo spasenja u paklenim napadajima; sigurna luko u općem potopu; knjigo života: ne ćmo te vijkom ostaviti. Ti ćeš nam biti utjehom na smrti; Tebi posljedni cjelov umirućeg života. A posljednja riječ samrlih usanâ bit će slatko Tvoje ime, o Kraljice Ružarja Pompejske Doline, o draga naša Majko, o jedino utočište grješnika.

o vrhovna utješiteljice žalosnih. — Budi posvuda blagoslovljena, sada i vazda, na nebu i na zemlji. Tako budi. — Zdravo Marijo, itd.

Proštenje 7 god. i 7 četrdesetnica onomu, koji skrušenim srcem izmoli ovu «Molbenicu» 8. svibnja i I. Nedjelju u listopadu (Leon XIII. 18. sv. 1887.)

Tko izmoli tri puta «Zdravo Marijo» dodavši svakoj «Po tvojem bezgrješnom Začeću, Marijo, učini čisto tijelo moje i svetu dušu moju»; oprost 300 dana, a može se namijeniti i dušama u Čistilištu. (Pijo X. 5. XII. 1904).

VI. Devetnica

mogućoj Kraljici presv. Ružarja,

da se izmole razne milosti u najdvojnijim časovima.

Pred slikom se čudotvorne Djevice Pompejske zapale dvije svijeće, kao znak vjere, štono gori u srcu vjernika.

Savjetuje se, da se prije zazove u pomoć sv. Katarina Sijenska, eda se udostoji stupiti u naše društvo i s nama moliti sv. Krunicu.

Molitva sv. Katarini Sijenskoj.

O sveta Katarino Sijenska , — moja zagovornice i učiteljice, koja si uvijek nazočna kod svojih vjernih, kojino mole sv. Krunicu, priteci i meni u pomoć; udostoj se moliti sa mnom devetnicu Kraljici presv. Ružarja, koja odabra za prijestolje milosti dolinu Pompeja, eda uz tvoju pomoć zadobijem željkovanu milost. Amen.

(Zatim započne devetnica).

V. Bože na pomoć moju nastoj.

R. Gospodine na pomoć meni poteci.

Slava Ocu itd.

I. O neoskvrnjena Djevice i Kraljice sv. Ružarja, Ti si se udostojala u ovo doba, kad je vjera mrtva, a bezvjerstvo pobjeđuje, uzdići prijestolje Kraljice i Majke u starinskim Pompejima, nekadašnjem boravištu mrtvijeh pogana. I s onoga mjesta, gdjeno su bili štovani idoli i demoni, prosiplješ Ti danas, kao Majka Božanstvene milosti, po čitavome svijetu blago nebeskoga milosrđa.

Pogledajde o Marijo sa svoga slavnoga prijestolja i mene, te imaj sa mnom milosrđa, jer sam tako potreban Tvoje pomoći. Pokaži se i naprama meni, kao što si se pokazala naprama tolikima prava *Majka milosrđa. Pokaži, da si Majka!* Čitavim Te srcem svojim pozdravljam i zazivljem, Vladarice i Kraljice sv. Ružarja!

Zdravo Kraljice, Majko milosrđa itd.

II. Prostrta Te duša moja pred prijestoljem Tvojim štuje, potištena vrh mjere uzdisajima i pečalima, o velika i slavna Gospođo. U tim tugama i nevoljama uzdižem oči naprama Tebi, koja si se udostojala odabrati za svoje boravište polja siromašnih i zapuštenih seljaka. I tamo si, sučelice gradu i amfiteatru neznabožačkih naslada, *Ti, kao Kraljica pobjeda,* uzdigla glas svoj, eda sazoveš svoje vjernike čitavoga svijeta katoličkoga, da ti sagrade jedan hram. Oh smiluj se mojoj duši, koja leži potištena u blatu! Smiluj mi se, Gospođo, smiluj se meni, koji sam pun bijeda i ništetnosti. Ti, koja si zator paklenijeh hudoba, brani me od tih neprijatelja, koji me neprestano zasjedaju. Ti, koja si *Pomoćnica kršćana,* izbavi me mojih bijeda. Ti, *Živote naš,* pobijedide smrt, koja prijeti mojoj duši u pogiblima, koje me snalaze sa sviju strana; podaj mi mir, pokoj, ljubav i spas. Amen.

Zdravo Kraljice, Majko milosrđa — — — itd.

III. Oh, kad čujem, da si tolike obasula dobročinstvima, kojino su se utekli Tebi, osjećam neku novu snagu i jakost, da te zazivljem u pomoć. Ti si već obećala sv. Dominiku, da će svaki pomoću sv. Ružarja dobiti željkovanu milost, pa Te stoga i ja sa sv. Ružarjem u ruci molim, da ispuniš svoja materinska obećanja. Pa napokon i Ti sama stvaraš dnevno nova čudesa, samo da potakneš sinove svoje, da Ti sagrade hram u Pompejima.

Što dakle time drugo želiš, nego da otareš naše suze, da ublažiš naše pečali! Ja te svim srcem i živom vjerom zazivljem: «Majko moja!... Majko draga!... Majko lijepa!... Majko slatka, — pomozi mi!... Oh Majko i Kraljice sv. Ružarja od Pompeja, ne odgađaj svojom pomoći, jer vidiš i sama, da sam u velikoj pogibli, pa bih mogao lako propasti, ako mi odmah ne pritečeš u pomoć.

Zdravo Kraljice, itd.

IV. Ah komu da se drugome utečem, ako ne Tebi, koja si *Pomoćnica bijednika, Okrepa zapuštenih, Utjeha žalosnih?* Oh, ja ti ispovijedam, da je duša moja bijedna, opterećena mnogim grijesima, nevrijedna svake milosti, te zaslužuje da gori u vječnome paklenom ognju! No nijesi li Ti *Nada zdvojnih,* Posrednica između čovjeka i Boga, moćna Zagovornica kod prijestolja Svevišnjega, Utočište griješnika? Oh, recide samo jednu riječ za me Svome ljubaznome Sinku, — i on će Te uslišati. Isprosi mi kod njega, o Majko, toliko potrebitu milost. *(Ovdje se spomene milost, za koju se moli).*

Ti mi je jedina možeš izmoliti. Ti, koja si jedina nada moja, utjeha moja, slast moja, čitavi život moj. Tako se nadam i tako budi!

Zdravo Kraljice, itd.

V. O Djevice i Kraljice sv. Ružarja, Ti, koja si kćerka Oca nebeskoga, Majka Sina Božjega, Zaručnica Duha svetoga; Ti, koja si svemogućna kod presv. Trojstva, isprosi mi toliko potrebitu milost, samo ako nije na zapreku mome

vječnome spasu. (Ovdje se spomene milost, za koju se moli). Molim Te u ime Tvoga neoskvrnjenoga Začeća, u ime Tvoga Materinstva, u ime tvojih radosti, žalosti i pobjedâ. Molim Te u ime presv. Srca Tvoga ljubaznoga Isusa, štono si ga devet mjeseci nosila u svome krilu, u ime njegovih patnja i gorke smrti na križu, u ime njegovog presv. imena i predragocjene njegove Krvi. Molim Te napokon u ime Tvoga preslatkog Srca, Tvoga slavnog Imena, o Majko, *morska Zvijezdo, Gospodo moguća, rajska vrata* i Majko Sviju milosti. U Te se uzdam, u Te se ufam, — Ti me moraš spasti. — Amen.

Zdravo Kraljice itd.

V. Udostoj se, da Te hlavim, Djevice sveta;

R. Daj mi jakost protiv neprijatelja Tvojih.

V. Moli za nas, Kraljice presv. Krunice,

R. Da vrijedni postanemo obećanja Kristovih,

Pomolimo se.

Bože, čiji jedinorođeni Sin, svojim životom, smrću i uskrsnućem, dare nam zadobi vječnoga spasenja: podaj molimo Te, da mi, koji ova Otajstva presvetim Ružarjem blažene Djevice Marije razmišljamo, i ugledamo se u ono, što sadržavaju, a ono, što obećavaju, postignemo. Po istomu Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

MOLITVA

sv. Dominiku i sv. Katarini Sijenskoj, da se isprose milosti od Kraljice presv. Krunice.

O sveti svećeniče Božji i slavni Patrijarha, sv. Dominiče, koji si bio prijatelj, preljubazni sin i pouzdanik Kraljice nebeske, koji si tolika čudesa učinio po kreposti sv. Krunice. A i ti sv. Katarino Sijenska, prva kćerko reda sv. Ružarja i moguća posrednice kod prijestolja Marijina i Srca Isusova. — Vi, dragi moji sveci, pogledajte na moje potrebe, te imjate milo-

srđa sa stanjem, u kojem se nalazim. Na zemlji bijahu vaša srca otvorena za sve bijede drugih, a ruke bijahu uvijek pripravne da priteku u pomoć; a sad se u nebu ne umanji vaša ljubav ni vaša moć. Molite, o molite za me Majku sv. Ružarja i njezina Božanskoga Sina, jer se čvrsto nadam, da ću po vama zadobiti milost, koju toliku želim. Amen.

Tri Slava Ocu itd.

VII. Razne molitve

1. Molitva

koja se moli svaki dan poslije sv. Krunice zato, da bi sv. Otac Papa proglasio Uznesenje Marijino dušom i tijelom na nebo člankom Vjere.

O bezgriješna Gospođo, koju naziva svijet Kraljicom sv. Krunice u dolini Pompejskoj; ja stalno držim, da si Ti u nebu dušom i tijelom; i za ovu preveliku povlasticu spreman sam žrtvovati, ako bi bila potreba, i sam svoj život.

O Isuse, Sine vječnog Oca i Sine Marije vazda Djevice, za ljubav, koju si gojio prama Bezgriješnoj svojoj Majci, molimo Te, da njezino slavno Uznesenje bude proglašeno od Tvoga nepogriješivoga Namjesnika člankom vjere.

Presveto Trojstvo, što si okrunilo Mariju za Kraljicu Anđela i Svetih na nebu, učvrsti sveopće

vjerovanje vojujuće Crkve, koja je svakim danom u sv. Krunici pozdravlja kao uznesenu Dušom i Tijelom u raj. Amen.

Slava Ocu itd.

(Oprost .100 dana).

Preporučuje se žarko svakomu, da izmoli 3 «Slava Ocu» poslije — Anđeo Gospodnji — kao zahvalu presv. Trojstvu radi povlastica Bl. Djevici Mariji danih prigodom njezina velebnog Uznesenja na nebo.

(Pijo X. 100 dana oprosta svaki puta).

2. Spomeni se.

(Molitva sv. Bernarda).

Spomeni se o predobrostiva Djevice Marijo, kako se nije nikad čulo, da si ikoga zapustila, koji se k Tebi u zaštitu utekao, Tvoju pomoć zatražio i Tvoj zagovor zaprosio. Tim pouzdanjem obodren, utičem se i ja k Tebi, Djevice djevica; k Tebi Majko dolazim; pred Tobom eto stojim ja grješnik i uzdišem. Nemoj Majko Riječi Božje, prezreti riječi mojih, nego me čuj milostivo i usliši. Amen.

(300 dana oprosta).

3. Molitva za sv. čistoću.

O Gospođo moja, o Majko moja! Svega sebe darivam Tebi; a da potvrdim svoju ljubav, poklanjam Ti danas svoje oči, svoje uši, svoja usta, svoje srce, svega sebe sama. Jer sam dakle sav Tvoj, o dobra Majko, čuvaj me i brani kano stvar i svojinu svoju.

Zdravo Marijo...

(Jedanput na dan oprost od 100 dana. Potpuni oprost jedan puta u mjesecu, ako si se ispovijedio i pričestio, te izmolio svaki dan).

VIII. Petnaest obećanja Marijinih

onima, koji pobožno mole sv. Krunicu.

1. Koji će mi služiti ustrajno moleći sv. Krunicu, dobit će kakovu posebnu milost.

2. Svim onima, koji će pobožno moliti moj časoslov, obećajem svoju osobitu pomoć i velike milosti.

3. Sveta će Krunica biti najmogućnije oružje protiv pakla; uništit će mane, raspršiti grijehe i pobijediti krivovjerstva.

4. Pomoću sv. Krunice procvast će kreposti i sveta djela, a duše će steći nebrojena milosrđa u Boga. Sv. će krunica odvratiti srca ljudi od isprazne ljubavi svijeta, te će ih svratiti naprama Bogu, — i oni će težiti za vječnim dobrima. Oh koliko će se duša posvetiti pomoću sv. Krunice!

5. Duša, koja se meni preporučuje po sv. Krunici, ne će propasti.

6. Tko će god moliti pobožno sv. Krunicu uz razmatranja njezinih otajstava, ne će biti opterećen bijedama, ne će umrijeti nepripravnom smrti; već će se obratiti, ako je grješnik, a ustrajat će u milosti, ako je pravednik, i bit će dostojan da uđe u život vječni.

7. Iskreno pobožni naprama mojoj sv. Krunici ne će umrijeti bez sv. Sakramenata.

8. Hoću, da oni, koji mole moju Krunicu, imaju za života i u času smrti svjetlost i obilje milosti, da za života i u času smrti budu dionici zaslugâ blaženih u nebu.

9. Ja za dan izbavljam duše, koje pobožno mole sv. Krunicu, muka čistilišnih.

10. Pravi sinovi moje Krunice uživat će veliku slavu na nebu.

11. Štogod uzmoliš po krunici, dobit ćeš.

12. Koji proširuju pobožnost moje Krunice, bit će od mene pomoženi u svakoj potrebi.

13. Ja sam ishodila u svoga Božanskoga Sina, da svi oni, koji su upisani u bratovštinu sv. Krunice,

imaju za života i u času smrti za subraću čitavi dvor nebeski.

14. Oni su, koji mole sv. Krunicu, moji sinovi i braća Isusa Krista, Sina moga jedinorođenoga.

15. Pobožnost naprama mojoj Krunici jest veliki znak da će spasiti dušu svoju.

IX. Priprava za svetu Pričest.

Evo, dragi Isuse, bijedna sluge Tvoga, koji se svladan od neizmjerne dobrote Tvoje usuđuje približiti sv. stolu, da blaguje Tvoje presveto Tijelo. Nu da li sam ja svim opremljen, što mi je potrebito, da sjedim kod toli uzvišene gozbe? Ah, Gospodine! spoznajem u sebi preveliku potrebu, da se okrijepim onom hranom, koju Ti podjeljuješ na svojim žrtvenicima; ali ne vidim na sebi nikakove zasluge, koja bi me bodrila, da Tebe primim. Ponizno prostrt pred Tvojim nogama prosim Te, da probudiš u meni ona čuvstva, kojim treba da je napunjen onaj, koji hoće da sjedi za Tvojim stolom.

Mrzim, Gospodine, na premnoge uvrede, koje sam Ti nanio, te ne ću prestati nikada na njih mrziti svom onom mržnjom, koju može ćutiti srce moje. Volim prije um-

rijeti, nego li ih ponovno učiniti.

Kako je velika bila ljubav Tvoja, dragi Isuse, kada si sakrio neizmjerno svoje veličanstvo pod neznatnu priliku kruha i vina, samo da se sjediniš i združiš sa dušom mojom? O kolikim si pogrdama izložio svoje veličanstvo u ovom Sakramentu! Ovaj izvanredni čin ljubavi, koji može samo Tvoja premudrost zamisliti, uz koji može samo Tvoja dobrota pristati — mene umekšava i sva čuvstva k Tebi priziva. Ljubim Te, Gospodine moj, svim silama duše svoje i ljubim Te više od svakoga dobra, — više nego ikoji stvor, — više od samoga sebe. Učini, Gospodine, da na ove riječi svoje ne zaboravim u svome vladanju. One proizlaze iz srca, ne iz srca takova, koje se je nekada pokazalo nestalno; za to se k Tebi obraćam i molim Te, da pokrijepiš svetom svojom milošću ove moje odluke.

Podijeli mi ne samo milost, da Te više ne vrijeđam, već me i povrh toga napuni kreposnim djelima. Podijeli mi napose čistoću ljubav i poniznost. Ah, Gospodine! ne bih Te zaprosio nikada previše, kakovu god bih Te prosio stvar, — uvijek se mogu ufati, da ću je zadobiti. Od Boga, koji se po obilju ljubavi potpuno meni dariva, čemu sve da se ne nadam? Sretan ja, kada se približava za mene blažen čas, kada ću primiti na jezik svoj ljubeznoga Isusa — njega zagrliti u naručaju svome i nahraniti se njegovim presvetim tijelom! Ponovno t dakle molim, da zapališ u mom srcu ona čuvstva, kojih treba da je pun onaj, koji pristupa k svetome stolu. Draga majko Marijo, budi mi zaštita ovaj čas, kad se približavam, da primim tvoga Sinka; - isprosi mi milost, da ga dostojno primim.

onaj, koji pristupa k svetome stolu. Draga majko Marijo, budi mi zaštita ovaj čas, kad se približavam, da primim tvoga Sinka; isprosi mi milost, da ga dostojno primim.

Zahvala poslije sv. Pričesti.

Zapjevaj, dušo moja, otajstvu slavnomu tijelu i krvi Isusa Krista, jer je On došao, da te pohodi. Pjevaj, jeziče moj, koji je za te rođen u Betlehemu, za te umro na Kalvariji, a sada ti se darovao u presvetom oltar. Otajstvu. Pjevaj jeziče tajnu slavnoga tijela. O srce moje, zar da ti budeš mrzlo, neodlučno i bešćutno kraj zaloga ljubavi neizmjerne, kojeg si sada primilo od Boga svoga? Ah gani se jednom!... Ah, Gospodine! gani mi ga ti; oslobodi ga sramote, da ne ostane bešćutno i mrzlo spram Tebe u ovaj sretni čas, u kojem Te sakrivena u prilikama otajstvenim ima kraj sebe. Gle! koli je nedokučiva dobrota Boga moga! O gozbo u istinu sveta, — u kojoj se daje hrana posve nebeska, — u kojoj se ponavlja žrtva na križu, — razum rasvjetljuje od sjaja božanskoga, a volja uživa dio raja u započetom uživanju Boga! O sveta gozbo, u kojoj se uzima

Krist ponavlja se uspomena na njegovu muku, a duša se napunja milošću, te nam se daje zalog buduće slave.

Ah zašto jošte oklijevam, da žrtvujem svega sebe Bogu svome koji se htjede sav darovati meni? Ah Gospodine! ako i nije bijedno moje srce dostojno, da Ti bude stan, ipak dostoj se primiti žrtvu koju Ti sada prikazujem. Iskorijeni, o moj Bože, iz njega najdublje korijene onih zlih navada, koje ga čine nedostojnim; naresi ga krepostima, a osobito čistoćom, ljubavlju i poniznošću. Sa srcem Ti darivam svega sebe i odlučujem činiti na čast i slavu tvoju sve ono, što ću činiti kroz čitav svoj život i potpuno se podvrći tvojoj svetoj volji. Primi Gospodine ovu moju žrtvu kao znak moga priznanja za dar, što si mi ga dao, postaviv me za svoj božanstveni stol.

Oprosti mi, o dragi Isuse, grijehe, koje sam učinio primajući Te ovo jutro u božanskom sakramentu. Oprosti mi ih, a k tomu mi podijeli milost, da Te u buduće pri-

mam pobožnije, a osobito na čas smrti. O moj Isuse, kako ću Te tada potrebovati! Ne dopusti, da umrem bez Tebe, već mi podijeli milost, da na času smrti budem utješen tvojim blagim pohodom; da i moje uši čuju u ono posljednje vrijeme one riječi radosti, mira i utjehe, koje izgovara namjesnik Tvoj u onom času. A ako mi se bude duša odgovarajući: Amen, razdijelila od tijela, kako će tada sretna i sveta biti smrt moja.

Tada ću doći u raj, da Te hvalim i slavim u vijeke vijekova. — Amen.

Dušo Kristova, posveti me.
Tijelo Kristovo, spasi me.
Krvi Kristova, napoj me.
Vodo iz prsi Kristovih, operi me.
Muko Kristova, pokrijepi me.
O dobri Isuse, usliši me.
Među rane Tvoje sakrij me.
Ne dopusti, da se odijelim od tebe.
Od neprijatelja zlobnoga brani me.
Na čas smrti moje zovni me.
I zapovijedi mi, da dođem k Tebi,
Da Te sa Svetima Tvojim hvalim u vijeke vijekova. Amen.